

فقہ حکومتی

(درآمدی بر ماهیت، اصول و منطق نظری)

تألیف:

دکتر بسم "بی طادی

اشارات
دانشگاه امام صادق (ع)

عنوان: فقه حکومتی (درآمدی بر ماهیت، اصول و منطق نظری)

مؤلف: دکتر بهنام طالبی طادی

ناشر: دانشگاه امام صادق علیه السلام

صفحه آرا و ویرایش ادبی: رضا عبدالالهی

طراح جلد: محمد روشنی

نمایه‌ساز و ناظر نسخه پردازی و چاپ: رضا دیبا

چاپ و صحافی: چاپ سپیدان

ج.ا.پ اول: ۱۳۹۷

نیمة: ۲۱۵/۰۰۰ ریال

شماره کان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۱۴-۰۰۰-۱

تهران: بزرگوار شهید چمران، بلو مریمیت، سمت دانشگاه امام صادق علیه السلام

صندوق پستی ۱۵۹-۱۳۶۵۵-۰۰۱ کد پستی: ۱۴۲۰۰-۱۴۶۹۲۱۰ تلفکن: ۰۲۱-۸۸۳۷۰

E-mail: press@shahid.ac.ir • www.ketabesadiq.ir فروشگاه اینترنتی:

عنوان و نام پدیدار: فقه حکومتی (درآمدی بر ماهیت، اصول و منطق نظری) - دکتر بهنام طالبی طادی.

مشخصات نشر: تهران: دانشگاه امام صادق (ع)، ۱۳۹۷

مشخصات ظاهری: ۳۰۲ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۱۴-۰۰۰-۱

موضوع: علوم سیاسی (فقه)

موضوع: اصول فقه

موضوع: اصول فقه -- روش‌شناسی

شناسه افزوده: دانشگاه امام صادق (ع)

ردیبدی کنگره: ۱۳۹۷ ط ۲۶ آخ ۱۹۸/۸

ردیبدی دیویس: ۳۹۷/۳۷۸

شماره کتابشناسی ملی: ۵۳۸۷۸۵۸

تمام حقوق محفوظ است، هیچ بخشی از این کتاب بدون اجازه مکتب ناشر قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی از جمله چاپ،
 منتشر کترونیکی، فیلم و صدا و انتقال در فضای مجازی نمی‌باشد.

این اثر تحت پوشش قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان ایران قرار دارد.

فهرست مطالب

۹	سخن ناشر
۱۱	مقدمه
۱۷	فصل اول. مه بیم، چرچوب نظری
۱۷	مقدمه
۱۹	۱. سوالات مختصاتی موضع
۱۹	۲. تحلیل روش‌شناسی
۲۱	۳. مفهوم‌شناسی فقه حکومتی
۲۱	۱-۳. «مفهوم‌شناسی» و جایگاه آن در علوم
۲۵	۲-۳. روش‌شناسی در معنایابی فقه حکومتی
۲۷	۳-۳. مؤلفه‌های حکمرانی در علوم کلاسیک
۲۷	۳-۳-۱. نسبت‌یابی دو مفهوم کلی «علوم» و «سکونتی
۲۹	۳-۳-۲. مؤلفه‌های اصلی مقتبس از علوم در حکمرانی
۳۲	۴-۳. واسازی تعاریف و مؤلفه‌ها در ساختار معنایابی فقه حکومتی
۳۲	۴-۴-۱. بازکاوی معنای «فقه» و قید «حکومتی»
۳۷	۴-۴-۲. صورتبندی معنای «فقه حکومتی»
۴۰	۵-۳. بازکاوی مؤلفه‌های فقه حکومتی
۴۰	۵-۵-۱. متعلق و موضوع فقه حکومتی
۴۱	۵-۵-۲. چرا بی فقه حکومتی
۴۷	۶-۳. بازشناسی مؤلفه‌ها در فقه کلاسیک
۵۵	۷-۳. تعریف مختار و نهایی از فقه حکومتی

۴۰	۴. سازوارگی معارف دینی
۵۷	۱-۴. کیفیت سازوارگی معارف دینی (توصیفی و تجویزی)
۴۴	۲-۴. اقتضانات، لوازم، آثار و نتایج نظامواره بودن شریعت در احکام مستبطة (فهم اجتماعی)
۶۴	۳-۴. ارتباط علیٰ بین عناصر
۶۵	۴-۴. درهم تبیدگی فهم معارف
۶۶	۵-۴. تردید در حجیت اجتهاد متجزی
۶۹	جمع‌بندی

۷۱	فصل دو، سانحه، منطق نظری فقه حکومتی
۷۱	مقدمه
۷۱	۱. ارتباط فقه مضاف و فقه حکومتی
۷۱	۱-۱. امکان‌سنجی فهم مضاف
۷۲	۱-۱-۱. قلمرو‌شناسی مبنای
۸۲	۱-۱-۲. نسبت دین و علم
۹۴	۱-۱-۳. ارتباط فقه و حکومت
۱۲۹	۲. منطق نظری فقه مضاف
۱۳۴	۱-۲. مذکوه‌های توصیفی روش‌شناسانه در فقه مبنای
۱۳۴	۱-۱-۲. نص محوری
۱۴۰	۱-۱-۲. مکانیزم احکام تأسیسی و امضایی در روش‌شناسانه مضاف
۱۴۴	۱-۱-۲. نظریه «حجیت» در روش‌شناسی فقه مضاف
۱۶۹	۲-۲. فعلیت گزاره‌های شرعی در ماهیت‌شناسی منطق فقه مضاف
۱۷۰	۱-۲-۲. مرحله اقتضاء
۱۷۰	۲-۲-۲. مرحله انشاء
۱۷۰	۳-۲-۲. مرحله فعلیت
۱۷۰	۴-۲-۲. مرحله تنجز
۱۷۲	۲-۳-۲. نسبت‌شناسی ساختاری در فقه میان‌رشته‌ای و مبانی آن
۱۷۲	۱-۳-۲. «مکتب»‌واره‌های معرفتی
۱۷۵	۲-۳-۲. ساخت بنیادهای نظام‌سازی فقهی
۱۷۷	۴-۲-۲. الگوی عمومی فقه میان‌رشته‌ای در منطق نظری فقه حکومتی

۱۷۸	۱-۴-۲. توضیع تاریخچه دانش میان‌رشته‌ای
۱۸۱	۲-۴-۲. مفاهیم و اصطلاحات مهم میان‌رشته‌گی
۱۸۵	۳-۴-۲. تئیق روش‌شناسی میان‌رشته‌ای در فقه مضاف
۱۸۶	۴-۴-۲. مؤلفه‌های روشی و مراحل اصلی در فقه میان‌رشته‌ای
۲۱۴	جمع‌بندی
۲۱۷	فصل سوم. اصول فقه حکومتی و سنتی؛ تفارق و تشابه
۲۱۷	مقدمه
۲۲۲	۱. تاریخی علم اصول
۲۲۲	۱-۱. جتهد و استنباط در عامه
۲۲۳	۱-۲. اجتهاد و استنباط در امامیه
۲۲۰	۲. نگاهی ، ادبیات صول فقه حکومتی و خلاهای نظام موجود
۲۲۴	۲-۱. حجیب
۲۲۸	۲-۲. تبییب مناسب
۲۴۰	۳-۱. هویت‌دهی مستتا برخ احث استطرادی
۲۴۶	۴-۱. تئیق، تبیین و تکمیل مبانی فلسفه علم اصول
۲۵۰	۵-۱. حدود عرف‌گرایی و دفت عقل (یا نسقی)
۲۵۱	۶-۱. مبانی انسان‌شناسی اصول فقه
۲۵۳	۷-۱. ارائه تطبیقات فقهی
۲۵۹	۳. بسترها ارتباطی با علوم همسو و خلق رویدادی زیرزمی
۲۶۰	۱-۱. اصول و زبان‌شناسی
۲۶۰	۱-۱-۱. زبان‌شناسی شناختی
۲۶۲	۱-۱-۲. حقیقت معنا
۲۶۴	۲-۱. اصول فقه و بیان‌منیت
۲۶۹	۲-۲. اصول فقه و نشانه‌شناسی
۲۶۹	۳-۱. تعریف
۲۶۹	۳-۲. ماهیت نشانه
۲۷۲	جمع‌بندی
۲۷۳	تبیجه گیری

۸ فقه حکومتی (درآمدی بر ماهیت، اصول و منطق نظری)

۲۷۷	منابع و مأخذ
۲۹۳	نمايه

فهرست شکل‌ها

۱۸	شکل ۱. مراتب امکان‌شناسی فقه حکومتی
۱۹	شکل ۲. رابط ایصال به فقه حکومتی تا غایت مطلوب
۲۲	شکل ۳. نقش مفاهیم در توسعه علوم
۳۰	شکل ۴. جایگاه قدر در حکمرانی
۳۲	شکل ۵. مژله‌ای اصلی حکمرانی
۱۳۰	شکل ۶. ساحت مهندسی علوم
۱۷۴	شکل ۷. منطق ارتباطی علم نظام و گفتمان
۱۹۱	شکل ۸. حکم و لوازم آن

مقدمه

سر، وجودی مدنی الطبع بوده و از ابتدای خلقت خود حیات جمعی را تجربه کرده است. آنچه مام و غیرقابل انکار است، اقضیانات حیات اجتماعی است که تفاوتی ما وی و ملاً متمایز با آثار افعال فردی دارد. به همین دلیل از زمانی که بشر حیات اجتماعی خود را شناخته و با مسائل زیست جمعی آشنا شده است در پی کشف بهترین اهمیت‌ها و تنظیم زندگی انسانی بوده است. این راه حل‌ها را می‌توان از منظر دو بعدی روش رحتواری تحلیل و بررسی نمود:

از منظر محتواهی راهبردهای امروزه احتماع در قسم اول یا برگرفته از عقلاست^۱ و سازه‌های خرد بشری است و یا مقام این تجربه‌ای^۲ است که انسان‌ها در طول قرون مت마다 حیات خود کسب نمود و به نسل‌های بعدی انتقال داده است. در قسم دوم این راهبردها می‌تواند منبع و نتیجه از جوهره‌های وحیانی و غیربشری باشد. که خود نیز به دو گونه وحی مستقیمه‌هی و معصوم و فهم بشری از منابع دینی تقسیم می‌شود.

از منظر روشی آنچه جامع تفکرات انسانی است، نمسک^۳، اطاعتی مدون و نظام‌مند جهت پیش‌بینی الگوهای رفتاری بشر و ایجاد راهبردهای مناسب در مدیریت و هدایت آن به سمت کمالات پیش رو است. چنین داده‌های^۴ می‌تواند کاشف از حقائق طبیعی و توصیف‌گر پدیده‌های رفتاری و معرفتی در انسان باشد را می‌توان با غض نظر از تعاریف کلاسیک، «علم» نامید و از آنچا که بهترین و کامل‌ترین برنامه در مورد حیات انسانی را خالق انسان ارائه نموده است چاره‌ای جز تکون این نظام روشی با محتواهی الهی و توحیدی نیست. بر این اساس برای

1. Rationality
2. Empiricism

ایجاد حکومت جهانی که مدینه فاضله و غایت نهایی از انزال شریعت و رسول بوده است، چاره‌ای نیست جز ایجاد نظام‌های علمی مدون مبتنی بر معارف الهی، در جهت کشف و توصیف قواعد رفتاری و معرفتی بشر، به منظور ایجاد بهترین و کامل‌ترین نهادها و الگوهای سلوک فردی و اجتماعی برای ابناء بشر در هر مذهب، قومیت و فرهنگ.

چنین منظرگاهی را می‌توان در چهار مرحله ذیل تقسیم‌بندی نمود:

الف) خرج از حاکمیت‌های طاغوت ذهنی و عینی (انقلاب)؛

ب) سف و تولید علوم انسانی اسلامی (جنبش نرم‌افزاری)؛

ج) تکون و طرحی ساخت بنیاد نظام‌های اجتماعی (نظام‌سازی)؛

د) نرسی و تعمیم این عقبه توریک به تمامی ساحتات معرفتی، غیرمعرفتی، رفتاری و حتی صری (تمدن‌سازی).

بدین جهت بدون دیده‌ای انسانی نقشی حیاتی در رشد و به غایت مطلوب رساندن یک اجتماع حواهای داشت.^۱ و طی این مراحل، خاصه در مورد کشف و استنباط علوم دینی مستلزم یک نظام تکامل و پیش رو در اجتهاد فقاhtی است. این ظرفیت به مراحم تلاش و مجازات‌های نفعاً ر علمی اسلامی با نام مصطلح فقه جواهری امکان تولید و طراحی چنین نفعاً‌سی برای اجتهاد را فراهم نموده است که رهبر معظم انقلاب از آن تعییر به «فقه حکومتی»^۱ نمودند. دانش فقه به عنوان مادر علوم دینی در چنین بستر و رستن‌گاهی می‌تواند، قدسیت و غنای دین در جهت ورود به ساحت‌های مختلف زندگی بشر و کارآمدی این زیست به توری‌های الحادی را نمایان سازد. در این میان ایجاد ادبیات بین‌الذاهی را خشن گذشان مشترک در امر فقه حکومتی، از طرفی مقدمات و زمینه‌سازی لازم را، جهت، جهانی نمودن معارف دینی فراهم می‌آورد و از طرف دیگر در شرایط حساس بعد متراند با تقارب علمی و فکری زمینه وحدت اسلامی و شکل‌دهی جبهه را حد در مقابل

۱. در قم باید درس‌های خارج استدلایلی قری‌ای مخصوص فقه حکومتی وجود داشته باشد تا مسائل جدید حکومتی و جالش‌هایی که بر سر راه حکومت فرار می‌گیرد و مسائل نوبه‌منوی که مدام برای ما پیش می‌آید، از لحاظ فقهی مشخص کند، روشن کند، بحث کند، بحث‌های متین فقی انجام بگیرد؛ بعد این بحث‌ها را روش‌پژوهان و نخبگان گوناگون دانشگاهی و غیردانشگاهی، به فرأورده‌هایی تبدیل می‌کنند که برای افکار عموم، برای افکار دانشجویان، برای افکار ملت‌های دیگر قابل استفاده است. (۱۳۹۰، ۰۶، ۱۷).

استکبار جهانی باشد. لذا تولید فقه حکومتی برای طی مراحل چهارگانه فوق و رسیدن به تمدن نوین و جهانی اسلام از مقومات ذات حرکت در این مسیر است. مطلب دیگری که در این مقدمه مقصود نگارنده در عطف نظر به آن است، کیفیت برخورد با رویکردها و آراء نوظهور است. نقل است که «میشل فوکو دو گروه متفکر را از یکدیگر باز می‌شناخت: گروهی که بینانگذار علمی هستند، مانند نیوتون که بانی علم فیزیک نوین است و گروهی که اندیشه تازه‌ای را بنا نهاده‌اند، مثل کارل مارکس که جهانبینی مارکسیستی را بنا نهاده است» (سجودی، ۱۳۸۸: ۷). ارشته پیش رو را در تقسیم‌بندی فوق باید از قسم دوم دانست که مقصود از فقه حکومت را بینان گذاری علم جدید تصور نکرده است بلکه رویکرد و منطقی نوین در جهت تکامل دانش فقه بیان می‌دارد لذا نباید متوجه بود که این رویکرد و دستگاه «بید هـ طبع و اندازه علمی با سوابق چند صد ساله از جامعیت اطراف برخوردار باشد». نام علم و اندیشه‌ورزی نیز در طول حیات بشری به خوبی و وضوح این نکته را به ثابت می‌سازد. مانند است که ترواشات فکری و نظری در بدانست امر و آستان ظهور از نایاب خواهد بود. این قرار گرفته و در طول حیات این داده‌ها است تا اینکه در متن تاریخ آن زان قرار گرفته و در طول حیات این داده‌ها توسط اندیشمندان نسل‌های بسی مود و بحث و دقت‌نظر و تکامل قرار گیرد. مسلمان هر چه نبوغ و قوت علمی یک مریم پرداز بیشتر باشد، ضعف‌های مذکور در آراء و اقوال جدید او کمتر و کم نیگر خواهد بود. در این کتاب نیز رویکردها و انتظامات نوینی نسبت به آراء و مراتق که فقهای عظام در طول قرون مختلف برای نسل‌های فعلی به ارمغان آورده‌اند، بیان شده است. به عبارت دیگر نه نگارنده خود را در سطحی می‌داند که توان در انداختن حمام داشت. نوینی در عرض دانش فقه اسلامی را داشته باشد و نه منطقاً و نظرآ قائل به جواز نهی، نهضت‌های علمی است. آنچه اجمالاً در مورد غایت این کتاب در حوزه فتاوی حکمت اسلام باید بیان کرد (که در فصل اول توضیح مفصل آن بیان شده است) این است که فقه حکومتی شاخه‌ای از تکامل فقه جواهری است نه مقطوعی منقطع از آن روش و سنت. در نگارش پیش رو نیز تنها تلاش شده است تا برخی از رویکردهای نوین در تحلیل مبانی، اصول و منطق نظری فقه حکومتی به منصه ظهور بررسلا تا سابقه گفتمان فقه حکومتی از کلی گویی‌ها و مقدماتی که تا حدودی ورود نظری و جزئی به این عرصه نداشته، خارج شده و روش‌های عینی در آمیختگی فقه و علوم دیگر در

راستای تحقق آرمان‌های مذکور بیان شود. زیرا از زمان ترویج و مطالبه ارتقاء سطح تفکه از شنون فردی به شنون اجتماعی و حکومتی اکثر تلاش‌ها و حرکت‌های صورت گرفته از انسجام روشی و محتوایی مورد نیاز برخوردار نبوده است. همگان از ضرورت ایجاد فقه حکومتی و تتحقق فقه مضاف در افق‌های نظام‌سازی و تمدن‌سازی سخن به میان آورده‌اند لیکن کمتر کسی به دنبال تبیین ارتباط نظری فقه حکومتی و نظام‌سازی، فقه حکومتی و فقه مضاف، فقه حکومتی و تمدن‌سازی و نهایاً ماتریس نظری تمامی این اصطلاحات با یکدیگر بوده است. از اواسط دهه ۷۰ مس.^{۲۰} گفتمان ایجاد و توسعه فقه‌های مضاف در جوامع حوزوی و دانشگاهی مطرّن شده است ولی کم تردیده شده است کسی به صورت جزئی، منطقی و نظام‌مند «روان‌شناس»، فقه مضاف و قلمرو میان‌رشتگی دانش فقه و علوم دیگر را به قلم تحلیل نماید. آورده، پس لازم بود در این عرصه جهاد‌گونه ورود کرد و افق‌های روشی را عهمه و ورود دیگر دانش‌پژوهان و تلاش‌گران عرصه علوم دینی تداعی کرد ولو در مرحله اول کام‌های ابتدایی، خامی و ناپاختگی مباحث، تداعی گر اذهان مخاطبین گردد.

چنین فعالیت‌های علمی که از سفر سخن‌آدن به یک مسئله بلکه درانداختن یک دستگاه تفکری منسجم علمی است با امیخته‌ای از ابداعات فکری و الهامات و اقتباسات از نظمات علمی مرتبط باشد. همان‌طور تمامی مکاتب فکری و فرانس نوین علمی در طول تاریخ در عین نوآوری ملهم تأثیر آراء و آثار گذشتگان خود بوده‌اند و این اساساً ویژگی ماهیت دانش‌اندوzen و خبر‌ورزی است. همان‌طور که سلف صالح از فقهاء امامیه نیز هنگامی که برای این بار بخی از علوم و نظام‌های دانشی جدید را وارد دستگاه تفکه امامیه نمودند گاه مستقیم از منابع عامه استفاده کرده و چارچوب نظری خود را در تدوین این نظام از ایشان شناس نمودند. همان‌طور که ببخی بزرگان و زعمای مذهب در قرون سوم و چهارم، برای اولین بار هنگامی که به تفريعات فقهی امامیه پرداختند، اصل تفريعات را از ببخی مصنفات علمای مکتب شافعی گرفته و فتاوی خود را وارد آن نمودند.

یکی دیگر از مسلمات این است که برای تأسیس و پر و بال گرفتن یک رویکرد و منهج جدید تفکری نیاز به یک واجهت بالای علمی در جامعه مخاطبین وجود دارد و این یک واکنش طبیعی و معقول برای جلب اعتماد مخاطبین در متخصص و آگاه بودن آن مبدیع و نظریه‌پرداز است. لیکن باید توجه داشت که

این ملاک به تنها ملاک ارزیابی یک اثر و ایده تبدیل نشود چه اینکه حسب مستثنیات گاهی یک اندیشه‌ورز نویسا حسب قلت ملاحظات اعتباری و شیوه شخصیتی می‌تواند جسورانه ایده‌های جدید و لو غیرمتقاضی را مطرح نماید که مشاً حرکت‌های مهمی در آینده آن دانش می‌شود. این نکته در جوامع علمی گذشته نیز به وفور یافته می‌شده است برای مثال در موضوع شروع فقه تفریعی از زمان شیخ طوسی شاهد این موضوع هستیم که قبل از ایشان اشخاصی مانند ابن جنید، ابن عقیل عمانی و... به سمت فقه تفریعی رفته‌اند لیکن متاسفانه نتوانستند در مقابل فقه مأثور رایه‌گذار یک نظام نوین تفکیمی باشند؛ لیکن شیخ طوسی با توجه به وجهات و نیتگاهی که در بین علمای امامیه عصر خود داشت توانست مبدأ چنین جریانی قرار گیرد به حدی که تفریعات فقهی ایشان که عمده‌ای غیرمنصوص نیز بود تا دویست سال پس در مورد پذیرش علمای اعصار بعدی قرار گرفت به حدی که در متقدمین از این‌ها به متفقیات مقلدین از علمای پس از شیخ طوسی را به عنوان اجمامات نهیه نمی‌فردا.

مسلمًا اگر امروزه ان‌ظر رکه استه و شایسته است، آثار علمی و دروس خارج فقه حکومتی با هدف مستقیم و... پاسخ‌گویی به مسائل نظام اسلامی، توسط اعاظم و فضلاً حوزوی و دانستاهی آنکه ده انتظار می‌رفت، رونق و وفور نیافته است، یکی از علل آن، ریشه در برخی مصلحت‌سنجه‌ها و ملاحظات فوق الذکر دارد که باید به اصلاح آن مبادرت نمود. لذا انتظار اینکه یک فرد با توان دانشی در جمیع اطراف علوم دینی و انسانی پل عرصه تردد فقه حکومتی نهاده و دیگران پس از آن شروع به فعالیت نمایند را باید از اذهان دور نمود. در مسیر حرکتی که قبل از آن هیچ راهوری عبور نکرده است نه تنها فی البداهه شاهد ایجاد و فراهم شدن تمامی لوازم عبور شد، بلکه برخی باید همان ایده‌های ابتدایی و خام را جهت نقد و بررسی و تکامل مسیرهای حرکت به منصبه را نیز داشته باشد. دیگران نیز از قبل آن، فعالیت‌های علمی خود را مبتنی بر آن تنظیم و رجهت دهی نمایند. باری امید این می‌رود که مخاطب فرهیخته و فهیم، ضعف‌ها و کاستی‌های مبنایی و روشنی این نگاشته که به جهت ضعف علمی نگارنده و فقدان محتواری مورد نیاز در این عرصه بوده است را تحمل نموده و در بسترها ارتباطی مذکور و با هدف تکامل و برطرف نمودن نقصان، آن را به نگارنده انتقال دهند. لازم است در پایان از تمامی همکاران و اساتید معظم جهت مساعدت‌ها و

راهنمایی‌های بی‌وقفه کمال تقدیر و تشکر را داشته باشم. حضرات آیات و حجج اسلام؛ دکتر حسین علی سعدی ریاست محترم دانشکده الهیات، معارف اسلامی و ارشاد دانشگاه امام صادق (ع)، که با صعده صدر و بذل وقت فراوان این فعالیت علمی را راهنمایی و راهبری فرمودند. دکتر سیدعلی حسینی نیشاپوری ناظر علمی محترم این تحقیق که با دقت نظر و صرف حوصله این تحقیق را مورد نظرات و ارزیابی دقیق قرار دادند، دکتر حسین بیرشک، دکتر محمدحسین بیاتی ریاست محته، دانشگاه عدالت، دکتر مصباح‌الهدی باقری و دکتر سید مجتبی امامی شولی، محترم مرکز رشد دانشگاه امام صادق (ع)، دکتر سیداحسان رفیعی علری، حجت‌الاسلام محمدحسین ملکزاده، حجت‌الاسلام رضا اسلامی و همچنین دکاران رامی جناب آقای حسین دهقانی و جناب آقای میثم شعیب و دیگر فرهیه های راهنمایی که در مراحل مختلف تدوین، بازنگری و ویرایش علمی این اثر متفانه و مشهوده از هیچ کوششی درین نموده قدردانی و تشکر ویژه نمایم.

همچنین به طور خاص دکتر شولین محترم دانشگاه امام صادق (ع) جناب آقای دکتر عادل پیغامی معاون رئیس دانشگاه و دکتر آقای دکتر یاوری ریاست وقت مرکز تحقیقات که با حلم وصف پذیر و اعتماد فراینده به نیروی جوان، طی سالیان ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۵ تمامی امکانات و شرایط مورد نیاز جهت انجام این پژوهش و دیگر فعالیت‌های گفتمانی در راستای تحقق «جهة حکومتی» را برای اینجاتب و همکارانم فراهم نموده‌اند کمال تقدیر و قدردانی را داشتند.

اللهم تقبل منا صالح الأعمال وأجعلها مرضية لوجهك الكريم

بهنام طالبی طادی

خرداد ۱۳۹۷